

ALKOTMANYBIROSAG

Alkotmánybíróság

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, Közigazgatási Szakág útján.

Ügyszám:

14/1266-0/2019

Érkezett:

2019 JUL 29.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Példány:

3

Kezelőiroda:

PL 2112 001 652 283 9

Budapest Környéki

Alulírott (név: [redacted])

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 43.K.27.284/2019/14. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43.§-ának megfelelően az(ok)at semmisítse meg.

Érk.: 2019 -07- 23
 Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / faxon / e-mailen
 Példány: 1 Melleklet: 15
 Ügyszám: 43K 27284/2019/15

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1) Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Közigazgatási Szakága a 2018. november 14-én kelt, 43.K.27.753/2018/13. számú ítéletében a Pest Megyei Kormányhivatal Gödöllői Járási Hivatalát, mint elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte:

„A bíróság az alperes PE/EH/00037-7/2018. számú végzését a PE-07/EP/00187-24/2017. számú elsőfokú végzésre is kiterjedően megsemmisíti és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.”

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 43.K.27.753/2018/13. számú ítélete tárgyában folyamatban volt bírósági eljárásban az is megállapításra került, hogy az elsőfokú hatóság PE-07/EP/00187-24/2017. számú végzésével, valamint a másodfokú hatóság PE/EH/00037-7/2018. számú végzésével súlyosan megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogomat, továbbá önkényesen vonták meg a végrehajtási eljárás során ügyféli jogkörömet, jogsértően utasították el iratbetekintési kérelmemet, jogsértően nem küldték meg számomra a hatósági végzéseket:

„Mindezekre tekintettel a bíróság rögzíti, hogy azzal, hogy jelen per alapját képező megelőző, végrehajtásra irányuló eljárásban a felperes ügyféli minősége nem nyert elismerést, részére nem kerültek megküldésre a releváns döntések, sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, ezáltal nem tudta a jogorvoslathoz való jogát sem gyakorolni hatékonyan.”

A [redacted] szám alatt, a szomszédom által, a HESZ. minimális oldal és előkert távolságokra vonatkozó előírásainak súlyos megsértésével és engedély nélkül épített „gépkocsi beálló és kerti tároló” építmény „kerti tároló” építmény részének lebontását előíró, a PE/EF/112-3/2016. számú másodfokú határozat által helyben hagyott, PE-07/EP/396-7/2016. számú elsőfokú közigazgatási határozat végrehajtása volt:

„...az ingatlan elő- és jobb oldali oldalkertjében szabálytalanul épített földszinten 6,00 x 2,06 m befoglaló méretű 3,2 m teljes magasságú tároló épületet ezen határozat jogerőre emelkedésétől számított 4 hónapon belül bontsák el. A bontást oly módon kell elvégezni, hogy a jobb oldali telekhatáron falazott tömör kerítés a jelenlegi állapotában – a szomszédos ingatlan felől mért 1,75 m ill. 2,00 m magasságban – megmaradhat. Továbbá a lakóháztól az előkert felé nyúló lábakon álló fedett gépkocsi beálló a lakóház vonalában szintén megmaradhat.”

Megjegyzem ekörben, hogy az alap eljárás tárgyát képező „építményegyüttes”, „gépkocsi beálló” építményrészének szabályossá tételét az utalt PE-07/EP/396-7/2016. számú elsőfokú közigazgatási határozat több jogsértő, a tényekkel és iratokkal ellentétes megállapítása, mulasztása miatt nem írta elő, továbbá a HESZ-t és jogos érdekeimet sértő állapot megszüntetésének érdekében a hatóságok azóta sem tettek semmit, a „gépkocsi beálló” szabályossá tételének kérdése jelenleg sem rendezett.

[Handwritten signature]

A 43.K.27.753/2018/13. számú bírói ítélet szerinti új eljárás lefolytatására az elsőfokú hatóságnak a hatályos törvények szerint 50 nap állt rendelkezésére, ennek határideje 2019. január 21-én lejárt.

A Pest Megyei Kormányhivatal Gödöllői Járási Hivatala eljárási intézkedésének elmaradása miatt, 2019. február 06-án, a Pest Megyei Kormányhivatal Gödöllői Járási Hivatala (2100 Gödöllő, Kotlán S. u. 3.) ellen, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Közigazgatási Szakágára benyújtva, a 43.K.27.753/2018/13. számú jogerős ítélet teljesítésének kikényszerítése iránti kérelmet terjesztettem elő.

Kérelmemben kértem a bíróságot, hogy állapítsa meg az elsőfokú hatóságnak, a 43.K.27.753/2018/13. számú bírósági ítéletben foglaltak szerinti új eljárás lefolytatására vonatkozó magatartásával összefüggő mulasztását, ezzel jogsértését, a mulasztásos eljárási magatartása által a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét, valamint hívja fel az elsőfokú hatóságot a bírói ítélet szerinti új eljárás lefolytatására továbbá a teljesítési perrel kapcsolatos eljárási költségeim megtérítésére.

Ekörben hangsúlyozom, hogy 2019. április 08-án kelt kiegészítő beadványomban kereseti kérelmemet az alábbiak szerint egészítettem ki:

- „...kérem a Tisztelt Bíróságot, hogy az Elsőfokú hatóság mulasztó eljárási magatartása és eljárási ténykedése által, a tisztességes eljáráshoz való jogom és az egyenlő bánásmód sérelmét megállapítani,
- az Elsőfokú hatóságot, a végrehajtási eljárás során, szabálytalan építési tevékenységgel létrehozott építészeti elemek tekintetében, a szabálytalan állapot megszüntetésére irányuló intézkedésre...kötelezni szíveskedjék.”.

Megjegyzem, hogy mind a közigazgatási eljárások, mind a bírósági eljárás során jogi képviselő nélkül jártam el.

Bírósági kérelmem indokolásában és kiegészítő beadványaimban az alábbiakat terjesztettem elő:

1. Hivatkozva a 2017. évi I. törvény 97.§ (1) bekezdésre, a 97.§ (3) bekezdésre, a 151.§ (1) bekezdés a) pontra, továbbá hivatkozva arra, hogy az elsőfokú hatóság semmilyen eljárási cselekményt a határidő letelte ellenére nem végzett, megalapozott a teljesítés kikényszerítésére irányuló kérelmem.
2. Tájékoztattam továbbá a bíróságot arról, hogy 2019. január 17-én levélben kértem a Pest Megyei Kormányhivatalt (1051 Budapest, Városház u. 7.), hogy tekintettel az elsőfokú hatóság mulasztására, valamint a kötelezés addigi, részbeni végrehajtása kapcsán építetők által önkényesen kialakított új építmény állapotra - amely szintén sérti a HÉSZ-t -, hívja fel az elsőfokú hatóságot arra, hogy a 43.K.27.753/2018/13. számú jogerős ítélet szerinti új eljárást folytassa le, a kötelezés végrehajtásának ellenőrzése során hangsúlyosan érvényesítse, tartassa be a HÉSZ. előírásait.
3. 2019. április 08-án kelt nyilatkozatomban hangsúlyoztam, hogy egy kötelezés csak jogszerű megoldásokkal teljesíthető (2013. évi V. törvény 1:4. § [Az elvárható magatartás elve. Felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat.]).

Építési tevékenységet csak a helyi és az országos építési jogszabályok betartása mellett lehet végezni, ez alól nem kivétel, nem ad felmentést egy kötelezés végrehajtása sem.

Fontos körülmény, hogy a lábakon álló „gépkocsi beálló”, mint önálló építmény a lakóház eredeti építési tervdokumentációjában fellelhető, paramétereiben, elhelyezésében betartva a hatályos helyi és országos építési jogszabályokat, betartva a HÉSZ. által előírt legkisebb elő és oldal kerti távolságokat.

A tulajdonos azonban önkényesen jelentősen eltérve a tervektől, a „gépkocsi beállót” egy falazott „kerti tárolóval” egybe építve hozta létre, ennek eredményeként a „gépkocsi beálló” jobboldalát pillérek (lábak) helyett a „kerti tároló” oldalfala tartotta.

Miután a korábban utalt PE-07/EP/396-7/2016. számú elsőfokú közigazgatási határozat a „kerti tároló” teljes bontását írta elő, a falazat elbontásával megszűnt a „gépkocsi beálló” jobboldalának alátámasztása is, amelynek kiváltására építetők önkényesen, engedély nélkül, sértve a HÉSZ. előírásait, az elő és oldalkertben – azaz építési helyen kívül – tartóoszlopokat építettek.

Mindezt tette az eljárás végrehajtási szakaszában, az elsőfokú hatóság felügyelete, illetve asszisztálása mellett, amely önmagában is aggályos a közigazgatási hatóság tisztességes eljárási magatartását illetően.

Amint utaltam rá, erre a körülményre a kereseti kérelmemben is kitértem.

Az elsőfokú hatóság 2019. február 14-én, valamint 18-án helyszíni szemlén ellenőrizte a végrehajtást, azonban továbbra is szemet hunyt a HÉSZ-t sértő, engedély nélkül önkényesen megépített, jogos érdekeimet sértő jobboldali tartóoszlop előkerti szabálytalansága fölött.

Látva elsőfokú hatóság továbbra is részrehajló magatartását, 2019. február 26-án feljegyzésben jeleztem elsőfokú hatóság számára a jogsértő állapotot, majd minderről 2019. március 01-én levélben tájékoztattam a Járási Hivatalvezetőt, valamint a Pest megyei Kormányhivatalt.

Jelzéseim ellenére hivatali intézkedés a szabálytalanság megszüntetésére nem történt, a jogsértő állapot továbbra is fennáll.

Mindezen beadványaimat megküldtem a bíróságnak is, továbbá kiegészítő beadványaimban nyomatékkl jeleztem, hogy a közigazgatási hatóságok részrehajlóan szemet hunynak építető érdekében a triviálisan jogsértő állapot fölött, továbbá összehasonlítva egy másik építésrendészeti eljárásban – a bíróság előtt 44.K.28.021/2018. számon folyó peres ügyben - hasonló tárgyban tanúsított magatartásukkal, egyértelműen látható a hatóságok diszkriminatív magatartása, az egyenlő bánásmód alapelveinek hatóságok általi súlyos megsértése.

Mindezért 2019. április 16-án kelt nyilatkozatomban kifejezett kérelemmel fordultam a bírósághoz, hogy hivatali visszaélés tárgyában kezdeményezze az ügy ügyészség általi kivizsgálását.

A bíróság keresetemet, kérelmemet 2019. április 23-án kelt, 43.K.27.284/2019/14. számú ítéletében elutasította, továbbá kötelezett a perrel kapcsolatos valamennyi felmerülő költség és illeték megfizetésére.

A bírói ítélet indokolása az alábbi megállapításokat tartalmazta:

- a) „A tárgyi eset adatai alapján egyértelműen megállapítható, hogy az eljárásra köteles Pest Megyei Kormányhivatal Gödöllői Járási Hivatala 2018. december és 2019 január hónapjában érdemi eljárási cselekményt a megismételt eljárásban nem végzett. Ezzel összefüggésben az ügyintézési határidő elmulasztása a hatóság terhére egyértelműen megállapítható.,,
- b) „A helyszíni szemle adatai alapján is egyértelműen megállapítható az elkészült, közokiratnak tekinthető hatósági jegyzőkönyv alapján, hogy az építető a beálló vonatkozásában eleget tett a kötelezettségének.”.
- c) „Az a tény, hogy a jogerős kötelező határozat akként rendelkezett, hogy a bontás érinti az alátámasztó oszlopokat is csak és kizárólag úgy értelmezhető helytállóan, hogy a bontással érintett, túlnyúlt részen található alátámasztó oszlopokat is el kell távolítani....Ennek következtében téves az a felperesi előadás, hogy jogellenes a kezeletlen felületű, új tartóoszlop elhelyezése.”.

Ekörben megjegyzem, hogy a bírói döntés állítása iratellenes, a kötelezés nem tartalmazott, nem is tartalmazhatott ilyen tartalmú előírást, hiszen a PE-07/EP/396-7/2016. számú elsőfokú közigazgatási határozat idején a „gépkocsi beálló” jobboldalát nem tartóoszlopok, hanem a „kerti tároló” oldalfala tartotta.

- d) „Nem minősül az új oszlop elhelyezése olyan beavatkozásnak...amely azt kellene, hogy eredményezze, hogy a teljes beálló lebontásra kerüljön...még annak ellenére sem, hogy a felperesnek nyilvánvalóan az a célja előadásaival, hogy a teljes beállót elbontassa.”.

Ekörben megjegyzem, hogy a bírói döntés állítása iratellenes, sohasem a teljes elbontást, hanem mindig a HÉSZ-t és egyben jogos érdekeimet is sértő állapot megszüntetését, azaz a „gépkocsi beálló” szabályossá tételét szorgalmaztam, ami a hatóságoknak - jelzéseim hiányában is - törvényi kötelezettsége lenne.

- e) „A felperes esetében a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható, az ügyintézési határidő túllépés a hatóság terhére megállapítható, az egyenlő bánásmód sérelme sem állapítható meg az előadottak szerint.”

Ekörben megjegyzem, hogy a bírói döntés indokolása sem a tisztességes eljárás vonatkozásában, sem az egyenlő bánásmód vonatkozásában nem felel meg az érdemi elbírálás és indokolás törvényi követelményének. A közigazgatási hatóságok a törvényes határidő letelte után, a bírósági eljárás közben végeztek ugyan eljárási tevékenységet, azonban – amint arra később részletesen kitérek - közben több súlyos, a tisztességes eljárás és az egyenlő bánásmód elvét sértő jogsértést elkövettek, amint már jeleztem, ezen jogsértésekről a bíróságot is részletesen tájékoztattam kiegészítő beadványaimban.

Hangsúlyozom, hogy noha jogsértést a bírói döntés értelmében egyértelműen az elsőfokú hatóság követett el, és nyilvánvalóan közvetlen ok-okozati összefüggés van az elsőfokú hatóság halasztó, eljárás jogi mulasztása és a kikényszerítési per megindítása között – azaz előbbi hatósági mulasztás egyértelmű következménye az utóbbi bírósági jogorvoslati eljárás lefolytatása –, a perrel kapcsolatos, összesen mintegy 40.000 Ft-os költséget és illetéket mégsem a jogsértő hatóságra, hanem rám, jogkövető állampolgárra terhelte a bírói döntés.

Felülvizsgálati kérelmet a 43.K.27.284/2019/14. számú bírói döntés ellen nem terjesztettem elő.

Ehelyütt hangsúlyozom, hogy a közigazgatási rendes bírósági ügyszak egyszintű, a bírói döntés kizárta a fellebbezési lehetőséget, ezáltal a 43.K.27.284/2019/14. számú bírói ítélet jogszerűségi vizsgálata rendes jogorvoslati eljárás keretében nem valósulhatott meg, illetve a bírósági keretrendszerben az elsőfokú bírói döntést illetően a rendes jogorvoslatihoz való alkotmányos jogom érvényesítése teljesen ellehetetlenült.

b) A jogorvoslati lehetőség kimerítése

Akként nyilatkozom, hogy a panasszal érintett ügyben, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon folyt kereseti kérelmem tárgyában a bíróság 43.K.27.284/2019/14. számon döntést hozott, döntésében a fellebbezés lehetőségét kizárta.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntéssel kapcsolatban alkotmánybírósági eljárást korábban nem kezdeményeztem, továbbá sem felülvizsgálati eljárási kérelmet, sem perújítási kérelmet nem nyújtottam be.

A fentiek által a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 43.K.27.284/2019/14. számú ítéletét 2019. május 20-án vettem át postai úton, így a 60 napos indítványtételi határidő 2019. július 19 napján jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Akként nyilatkozom, hogy egyrészt a panasszal érintett ügyben, az I-II. fokú közigazgatási eljárások során mint ügyfél, továbbá az ügygel kapcsolatos korábbi, egyéb bírósági eljárásokban mint felperes, másrészt a panasszal támadott, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 43.K.27.284/2019/14. számú ítélete tárgyában folyamatban volt bírósági eljárásban pedig szintén mint felperes voltam érintett.

Fentiekre tekintettel jelen alkotmányjogi panaszomat illetően az érintettségem megalapozott.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

1. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

a) Az ügy központi kérdését illetően nem kevesebbről van szó, mint arról az alapvető, a tisztességes eljárás körébe tartozó kérdéstről, hogy teljesítettnek tekinthető-e egy kötelezés jogsértő magatartás, jogsértő tevékenység által?

Álláspontom szerint csak a tisztességes, jogkövető magatartás, tevékenység képezhetik pozitív érdemi értékelés tárgyát.

Egyértelmű, hogy újabb jogsértő állapot létrehozásával egy kötelezés azért sem teljesíthető, mert ezen újabb jogsértő állapot egy újabb kötelezettséget keletkeztet, a jogsértések ilyenén „újratermelése és hivatalos legalizálása” pedig nyilvánvalóan nem egyeztethető össze a „fair trial” elvvel.

Fentiek morális vetülete pedig (jogsértő magatartás nem kaphat elismerést) azt a kötelezettséget rója a jogalkalmazókra, hogy betartsák a jogszabályok mögött (így az építési jogszabályok mögött) szilárdan meghúzódó „erkölcsös”, „közjót szolgáló” jogalkotói szándékot.

A bírói ítélet azzal, hogy elfogadta a kötelezés teljesítéseként építetett által önkényesen létrehozott azon építmény állapotot, amely indokolatlanul megsértve a helyi és országos építési jogszabályokat, építési helyen kívül, engedély nélkül hozott létre az építmény alátámasztására tartóoszlopot – azaz egy újabb jogsértő állapotot-, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményét.

Ugyanakkor utalok arra is, hogy amennyiben a fentiek elismerést nyertek volna, ez esetben a végrehajtási kötelezettség teljesítését a bírói ítélet nem állapította volna meg, kérelmemet nem utasította volna el, továbbá a perrel kapcsolatos költségeket sem terhelhette volna rám. Mindezen okból a fenti alapjogsérelem a bírói döntést is érdemben befolyásolta.

Fentiek miatt kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az ügyem kapcsán az alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének vizsgálatát az Abtv. 29.§-a alapján mind a bírói döntés érdemi befolyásolására, mind a kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségére kiterjedő szempontok szerint elvégezni szíveskedjék.

- b) A rendes bírósági ügyszak mindössze egyfokú volt, ennél fogva a fellebbezés lehetőségét kizáró bírói döntés sérti a XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslathoz való jogomat, hiszen a bírói döntés ellen - fellebbezési fórum, Közigazgatási Felsőbíróság - hiányában rendes jogorvoslattal nem élhettem, a „rendes jogorvoslati szervezetrendszerben” a bírói döntéssel szemben egyetlen fellebbviteli fokozat sem maradt, ellehetetlenül számomra a közigazgatási bírói ítélet szakmai kontrolljának eljárás jogi és anyagi jogi biztosítéka.

A Kp. 99.§ (1) bekezdése által a korábbi háromfokú jogorvoslati rendszer kétfokúvá vált, így rendes jogorvoslati lehetőség, fórum hiányában a Kúria rendkívüli jogorvoslati eljárása, a felülvizsgálati kérelem az egyetlen jogorvoslati lehetőség az elsőfokú bírói döntést illetően.

Ez azonban, amint jeleztem kívül esik a rendes jogorvoslati lehetőségek körén, továbbá a közigazgatási perekben a Kp. 118.§-a főszabályként írja elő a kérelmek befogadását illetően a Kúria befogadhatósági szűrőszempontok szerinti előzetes vizsgálatát.

Továbbá a befogadást jelentősen korlátozó szűrők miatti Kúriai visszautasítás esetén – amely ellen jogorvoslati lehetőség szintén nincs - az állampolgár abba a helyzetbe kerül, hogy egy jogsértő elsőfokú ítélet ellen sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslati lehetőséggel nem élhet, ez pedig sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslathoz való jogot.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme a 43.K.27.284/2019/14. számú bírói döntést érdemben befolyásolta, hiszen alapvető minőségi különbség van egy jogorvoslattal nem, vagy csak minimális eséllyel támadható döntés, és egy rendes, széles körű jogorvoslati lehetőséget biztosító, fellebbezhető döntés között.

Utóbbi körülmény a döntés hozót is hangsúlyosan arra inspirálja, ösztönzi, hogy alaposabb, körültekintőbb elemzést végezzen az érdemi bírálat során, hiszen az elérhetőbb jogorvoslati körülmények növelik a döntés feletti kontroll, a döntés hibáival való kritikus szembesítés esélyét.

Fentiek miatt kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az ügyem kapcsán az alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének, a jogorvoslathoz való jog sérelmének vizsgálatát az Abtv. 29.§-a alapján mind a bírói döntés érdemi befolyásolására, mind a kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségére kiterjedő szempontok szerint elvégezni szíveskedjék.

2. A bírói döntést érdemben befolyásolták:

- a) Az 1. pontban imént utalt, a tisztességes eljáráshoz való jogom megsértése, és a bírói döntés érdemi befolyásolása megvalósult azáltal is, hogy annak ellenére, hogy a bírói döntés értelmében jogsértést egyértelműen az elsőfokú hatóság követett el, és nyilvánvalóan közvetlen ok-okozati összefüggés van az elsőfokú hatóság halasztó, eljárás jogi mulasztása és a kikényszerítési per megindítása között – azaz előbbi hatósági mulasztás egyértelmű következménye az utóbbi bírósági jogorvoslati eljárás lefolytatása –, a perrel kapcsolatos, összesen mintegy 40.000 Ft-os költséget és illetéket mégsem a jogsértő hatóságra, hanem rám, jogkövető állampolgárra terhelte a bírói döntés.

A költségek viselésére vonatkozó döntés az ítélet érdemi részét képezi, fent utalt alapjogsérelem okán azonban ezeket a terheket az alperes hatóságnak, illetve az államnak kellett volna viselnie.

- b) Kereseti kérelmemben kértem a bíróságtól tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmének megállapítását azon okból is, hogy többszöri írásos jelzésem ellenére sem elsőfokú, sem másodfokú hatóság nem tett semmit a jogsértő állapot megszüntetésére.

Elsőfokú hatóság egyértelmű, építő érdekeit egyoldalúan előtérbe helyező, a jogsértéseket elhallgató eljárási ténykedése, továbbá másodfokú hatóság, passzív, elsőfokú hatóság

mulasztásai fölött jelzéseim ellenére szemet hunyó magatartása súlyosan sérti érdekeimet, a bírósági ítélet azonban kérelmem ellenére ekörben érdemi feltárást nem végzett.

A tisztességes eljárás megsértése érdemi befolyással bírt a döntésre, a közigazgatási hatóságok alapjogomat sértő magatartásának megállapítása egy megfelelően kontrollált, jogszerűen lefolytatott közigazgatási eljárás lefolytatásához, a jogsértő állapot megállapításához és a per megnyeréséhez vezetett volna.

- c) A közigazgatási hatóságok diszkriminatív, összehangolt magatartását sérelmezve kértem a bíróságot, hogy hivatali visszaélés megalapozott gyanújával indítványozza az ügy ügyészség általi kivizsgálását. A visszaélés bizonyítására a hatóságok szemet hunyó ténykedését – megfelelő az összehasonlítás követelményének -, egy másik eljárásban tanúsított ténykedésükkel, magatartásukkal állítottam szembe.

Nem kétséges, hogy a két ügyben a hatóságok kettős mércét alkalmaztak, egyértelműen építettő érdekében ugyanakkor káromra elfogultak.

Ez a diszkriminatív, az egyik állampolgárt a másik elé helyező hatósági magatartás nemcsak az egyenlő bánásmód alkotmányos elvét sérti, de emberi méltóságomat, az Alaptörvény II. cikkét is.

Az egyenlő bánásmód és az emberi méltóság alkotmányos elvek megsértése érdemi befolyással bírt a bírói döntésre, ekörben alapjogaim elismerése egy megfelelően kontrollált, jogszerűen lefolytatott közigazgatási eljárás lefolytatásához és a per megnyeréséhez vezetett volna.

2) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1. Alaptörvény I. cikk (1): „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.”.
2. Alaptörvény II. cikk: „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”
3. Alaptörvény XV. cikk (1): „A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.”.
4. Alaptörvény XXVIII. cikk (1): „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”
5. Alaptörvény XXVIII. cikk (7): „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

1. Az Alaptörvény II. cikkének és az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének (kapcsolódóan az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének) megsértése:

Az egyenlő bánásmód súlyos sérelme, a diszkrimináció természetes módon hat az emberi méltóságra is, hiszen a jogsértő megkülönböztetés egyfajta megaláztató, méltánytalan helyzetbe, szerepbe taszít, a személyiség gyökerét, az önbecsülést csorbítja, a személyiség lebontását, figyelmen kívül hagyását, az ember tárgyiasítását okozza.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti egyenlő bánásmód sérelmét, a diszkrimináció megvalósulását összehasonlító elemzéssel szükséges igazolni.

2019. április 16-án kelt kiegészítő beadványomban - betartva ekörben az összehasonlítás jogszabályi követelményét -, a 44.K.28.021/2018. számon folyamatban lévő peres eljárással végeztem el az összehasonlítást.

Ekörben természetesen nem az egyes ügyek alapját képező jogvita természete a releváns, hanem a hatóságoknak a két eljárás során, hasonló jogi szituációkban tanúsított magatartásuk, ténykedésük, illetve az azok között tapasztalható markáns ellentmondás a döntő.

A jelen indítvány tárgyát képező, 43.K.27.284/2019. számú eljárás összehasonlító jellemzői:

1. Triviális tény, hogy építettő a kötelezés végrehajtása kapcsán önkényesen módosította a „gépkocsi beálló” építményt, azonban ehhez *semmilyen építési tervdokumentációt nem engedélyeztetett*, illetve a [REDACTED] Önkormányzat Polgármesterének *településképi véleményét, engedélyét sem kérte ki*.

2. Triviális tény az is, hogy építető több ponton, *súlyosan megsértette a helyi és országos építési jogszabályokat*, hiszen már eredetileg is építési helyen kívül, a helyi és országos építési szabályokat megsértve építette meg a „gépkocsi beálló” építményt, majd később annak megtartására, szintén építési helyen kívül, jogsértő módon épített tartóoszlopot is.
3. Továbbá triviális tény az is, hogy annak ellenére, hogy a tartóoszlop jogsértő állapotáról *mind az elsőfokú hatóság, mind a másodfokú hatóság tudott, építető érdekében a jogsértésről egyaránt hallgattak, összehangoltan kitértek az építési előírások hatósági érvényesítése, eljárási kötelezettsége elől, egyetlen jegyzőkönyvben, vagy egyéb írásos anyagban sem nevesítették a jobboldali tartóoszlop vitathatatlan, szemrevételezéssel is egyértelműen látható, a HÉSZ által előírt minimális előkert távolságot markánsan megsértő állapotát.*
4. A HÉSZ-t sértő állapot ellenére mind a közigazgatási hatóságok, mind a bírói ítélet legalizálták a tartóoszlopot: *„Nem minősül az új oszlop elhelyezése olyan beavatkozásnak, illetve építési munkának, amely további építésrendészeti eljárás lefolytatását tenné szükségessé...”*

A 44.K.28.021/2018. számú eljárás összehasonlító jellemzői:

1. Az eljárás iratanyagában fellelhető 3804-2/2015. számú polgármesteri határozat által bizonyított tény, hogy az ügy tárgyát képező „terasz tető” *településképi bejelentési eljárás lefolytatásával, a [REDACTED] Önkormányzat Polgármesterének engedélyével – annak előírásait mindenben betartva - épült meg.*
2. A teljes építmény – tartóoszlopaival együtt - építési helyen belül található, bizonyítottan *a Polgármester által jóváhagyott terveknek megfelelően épült (3804-4/2015. számú polgármesteri irat, PE-07/EP/00113-14/2018. számú helyszíni jegyzőkönyv).*
3. Mindezek ellenére mind elsőfokú, mind másodfokú hatóság jóhiszeműséget, jogkövető magatartásomból fakadó jogaimat teljesen figyelmen kívül hagyva, *minden lehetséges eszközzel próbálják a kialakult építmény állapot kapcsán kizárólagos felelősségemet megállapítani, a terasz tető teljes lerombolását elérni.*
4. Mind a közigazgatási hatóságok, mind a bírói ítélet, annak ellenére, hogy a „terasz tető” szabályos építési helyen belül, a Polgármester jóváhagyásával és előírásai szerint épült és önmagában mindenben megfelel a HÉSZ előírásainak, a szükségesség-arányosság tesztjét mellőzve, a tulajdonhoz való alkotmányos jogomat súlyosan megsértve, a tartóoszlopok megsemmisítését is előíró, túlzó, az építmény teljes lerombolását célzó bontási kötelezést állapítottak meg, illetve hagytak jóvá, kategorikusan külön hangsúlyozva, *„...A bontás érinti az alátámasztó oszlopokat is.” (PE-07/EP/00113-18/2018. számú elsőfokú határozat).*

A fenti két ügy „pontjait” pontról-pontra párhuzamba állítva nem kétséges, hogy a két ügyben a közigazgatási hatóságok kettős mércét alkalmaztak, egyértelműen építető érdekében, ugyanakkor káromra elfogultak, megvalósult az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti egyenlő bánásmód sérelme.

A közigazgatási hatóságok diszkriminatív és összehangolt magatartását sérelmezve kértem a bíróságot, hogy hivatali visszaélés megalapozott gyanújával indítványozza az ügy ügyészség általi kivizsgálását.

A bíróság kérésemnek nem tett eleget, a bírói ítélet ekörben mindennemű indokolás nélkül mindössze egyetlen rövid utalást tartalmaz: *„...az egyenlő bánásmód sérelme sem állapítható meg az előadottak szerint.” (itélet 4. oldal).*

Álláspontom szerint a bírói ítélet súlyos mulasztást követett el azzal, hogy kérésem, jelzéseim ellenére nem vizsgálta érdemben az egyenlő bánásmód, a hivatali visszaélés kérdéskörét, hiszen az eljáró hatóság objektivitásának esetleges hiánya megengedhetetlen, alapvető jelentőségű az eljárás kimenetele tekintetében, illetve megalapozottság esetén új eljáró hatóság kijelölése, új eljárás lefolytatása válik szükségessé (Ákr. 22.§).

A bírói ítélet által egyrészt szintén megvalósult az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti egyenlő bánásmód alapjogsérelme, továbbá érdemi elbírálást, indokolást mulasztó magatartásával megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a tisztességes eljárásra vonatkozó előírását is (erre később részletesen kitérek).

Továbbá ezen diszkriminatív, az egyik állampolgárt a másik elé helyező, emberi méltóságomat, személyiséget sértő, lekezelő hatósági ténykedés, valamint a bírói ítélet ekörben tanúsított passzív, érdemi bírálatot mulasztó magatartása egyfajta „objektformel” szemléletet bizonyít, a személyiség lebontását, figyelmen kívül hagyását, tárgyiasítását okozza, sérül az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jog is.

Ekörben álláspontom szerint nem kétséges, hogy a bírói ítélet által az Alaptörvény II. cikkének, az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése egyaránt megvalósult.

2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése:

A végrehajtási eljárás, melynek kikényszerítését a 43.K.27.284/2019. számú bírósági eljárással kezdeményeztem, a PE-07/EP/396-7/2016. számú elsőfokú közigazgatási határozatban előírt kötelezés maradéktalan végrehajtását célozta, mely kötelezés kettős előírást tartalmazott:

- egyrészt előírta a „kerti tároló” építményrész falazat és tetőrészének elbontását,
- másrészt rendelkezett arról, hogy a lakóháztól az előkert felé nyúló lábakon álló fedett gépkocsi beálló a lakóház vonalában megmaradhat.

Vitathatatlan, a helyszínen tényszerűen látható, hogy építető önkényesen, szabálytalan építési tevékenységgel, a HÉSZ-t sértő megoldással oldotta meg a „gépkocsi beálló” alátámasztását, miután az alátámasztást addig biztosító „kerti tároló” oldalfalát a kötelezés értelmében el kellett bontania.

Álláspontom szerint szabálytalan építési tevékenységgel, újabb jogsértő állapot létrehozásával nem lehet egy ítéletben előírt kötelezést jogszerűen teljesíteni.

Egy kötelezés végrehajtása nem ad felhatalmazást a helyi és országos építési jogszabályok megsértésére, továbbá minden új építési tevékenységre vonatkoznak az engedélyezési előírások és minden szabálytalan építési tevékenységre vonatkozik az építéshatóságok eljárási kötelezettsége is.

Utalok továbbá a bírói ítélet alábbi iratellenes kijelentésére is (ítélet 3. oldal):

„Az a tény, hogy a jogerős kötelező határozat akként rendelkezett, hogy a bontás érinti az alátámasztó oszlopokat is csak és kizárólag úgy értelmezhető helytállóan, hogy a bontással érintett, túlnyúló részen található alátámasztó oszlopokat is el kell távolítani....Ennek következtében téves az a felperesi előadás, hogy jogellenes a kezeletlen felületű, új tartóoszlop elhelyezése.”

A bírói ítélet ekörben egy olyan „tényre” hivatkozik, ami olyannyira nem tény, hogy az idézett mondat – „a bontás érinti az alátámasztó oszlopokat is” – még csak nem is a tárgyi ügy kötelezésének a része, hanem egy másik, az összehasonlítás során általam hivatkozott és idézett 44.K.28.021/2018. számú eljáráshoz tartozik.

Ilyen tartalmú előírást a jelen ügyben releváns PE-07/EP/396-7/2016. számú elsőfokú közigazgatási határozat nem is tartalmazhatott, miután ekkor még a „gépkocsi beálló” jobboldalát nem tartóoszlopok, hanem a „kerti tároló” oldalfala tartotta.

Jelen esetben a bírói ítéletben *nem egy jogszabály eltérő értelmezésének kérdéséről van szó*, hanem *az ügy kimenetele szempontjából meghatározó, alapvető jelentőségű tárgyi tévedésről*, hibáról.

A bírói ítélet ugyanis kizárólag ebből vezeti le, ezzel próbálja igazolni azt a téves álláspontját, hogy miért véli úgy, hogy nem jogellenes az új tartóoszlop elhelyezése, ebből adódóan miért nem indokolt építésrendészeti eljárás lefolytatása:

„Ennek következtében téves az a felperesi előadás, hogy jogellenes a kezeletlen felületű, új tartóoszlop elhelyezése.”

A bírói ítélet ezen a ponton alapvetően téves, hiszen triviális irányvonal, hogy csak a tisztességes, jogkövető magatartás, tevékenység képezhetik pozitív érdemi értékelés tárgyát.

Egyértelmű, hogy újabb jogsértő állapot létrehozásával egy kötelezés azért sem teljesíthető, mert ezen újabb jogsértő állapot egy újabb kötelezettséget keletkeztet, a jogsértések ilyenén „újratemelésé és hivatalos legalizálása” pedig nyilvánvalóan nem egyeztethető össze a „fair trial” elvvel.

Mindezek morális vetülete pedig (jogsértő magatartás nem kaphat elismerést) azt a kötelezettséget rója a jogalkalmazókra, hogy betartsák a jogszabályok mögött (így az építési jogszabályok mögött) szilárdan meghúzódó „erkölcsös”, „közjót szolgáló” jogalkotói szándékot.

Ekörben a bírói ítélet megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményét.

A közigazgatási hatóságok „megkülönböztetően lojális” ténykedésükkel, markáns építési szabálytalanságot elhallgató, építető érdekeit jogsértések elnézésével is támogató, a jogsértések megszüntetésére irányuló beadványaimat kategorikusan elnyomó magatartásukkal összehangoltan és önkényesen visszaéltek hatósági jogkörükkel, megsértették a tisztességes eljárás elvét. Egyértelműen mulasztották a helyszíni jegyzőkönyvekben megnevezni, feltárni az építmény valamennyi szabálytalanságát, hasonlóan az egyéb hatósági iratokban, dokumentumokban sem esik szó több nyilvánvaló szabálytalanságról.

Az általam, az ügy kapcsán keletkeztetett iratok döntő többségükben konkrétan, fotókkal alátámasztva tartalmazták a HÉSZ-t sértő építmény elemek, építési tevékenységek részleteit, továbbá ezek a beadványaim egyaránt eljutottak az első és másodfokú hatósághoz és ezen hivatalok vezetőihez is, azonban tényszerű jelzéseimet egységesen mellőzték, egyáltalán nem vették figyelembe.

A közigazgatási hatóságok imént utalt jogsértő magatartására tekintettel *kereseti kérelmemben és kiegészítő beadványaimban kértem a bíróságtól a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmének megállapítását is, a bírósági ítélet azonban kérelmem ellenére ekörben érdemi feltárást, érdemi elbírálást nem végzett*, a bírói ítélet mindössze egy rövid utalást tartalmaz (ítélet 4. oldal):

„A felperes esetében a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható...”

Ekörben hivatkozok az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1) AB határozat, Indokolás [27] pontra:

„Az Alkotmánybíróság mindezekből arra következtetésre jutott, hogy annak alkotmányos igénye, hogy a közigazgatási határozatok bírói ellenőrzése során a perbe vitt jogok és kötelezettségek érdemi elbírálást nyerjenek nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthető.”,

valamint, az Indokolás [34] pontra:

„Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.”

Hangsúlyozom ismét, hogy a hatósági visszaéléseket, jogsértéseket tényszerűen megneveztem a bírósági kiegészítő beadványaimban, amennyiben azonban ezen alapjogaim sérelmének megállapítását nem kértem volna, a bíróságnak az „alanyi igényektől függetlenül” is jogszabályi kötelezettsége lett volna az alapjogok mélyreható vizsgálata.

Utalok ekörben az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ABH 1992, 36/1992. (VI. 10.) határozatára: *„Az államnak kötelessége az alanyi alapjogok védelme mellett az egyes szervek működését úgy kiépíteni és fenntartani, hogy azok az alapjogokat – az alanyi igényektől függetlenül is – biztosítsák”*.

A bírói ítélet ekörben elmulasztotta *„a perbe vitt jogok és kötelezettségek érdemi elbírálását”*, az ügy érdemében ható, alapvető jelentőségű jogsérelem kérdésében - a tisztességes eljáráshoz való jogomnak, mint alapjognak a sérelme - nem bírálta el kereseti kérelmemet, megvalósult az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás sérelme.

Utalok továbbá a bírói ítélet alábbi iratellenes kijelentésére is, amely önkényesen és pejoratív módon az alábbi feltételezéssel él (ítélet 3. oldal):

„...felperesnek nyilvánvalóan az a célja előadásával, hogy a teljes beállót elbontassa.”

A bírói állítás nem ad számot ugyanakkor arról, hogy akaratomat illetően milyen tények, általam tett kijelentések alapján jutott erre a következtetésre, nem ad számot ezen határozott meggyőződésének tárgyi bizonyítékairól, indokairól, így tényszerű indokolás híján leginkább a bíróság érzelmi megnyilvánulásaként értelmezhető, egyfajta szimpátiáját sugallja alperes hatóság és a „kötelezéssel sújtott állampolgár” felé.

Ez a megalapozatlan, személyeskedő és rosszhiszemű hangvételével az ügy kereteiből kilépő – éppen ezért sértő - kijelentés, különösen érthetetlen annak fényében, hogy a jogszerű állapotok fenntartása éppen a jogalkalmazók legfőbb törvényi kötelezettsége, továbbá beadványaimban a bírói állítás szerinti teljes elbontás helyett mindig az építési jogszabályoknak megfelelő szabályossá tétele szükségességét, az egyenlő bánásmód, mérce alkalmazását hangsúlyoztam.

Továbbá az a körülmény, hogy egy eredetileg építési helyen kívül, a helyi és országos építési szabályokat sértő módon megépített „gépkocsi beálló” alátámasztása sokkal kényelmesebb egy szintén építési helyen kívül, szintén jogsértő módon megépített tartóoszloppal, mint ugyanezt megoldani jogkövető módon, építési helyen belül, nem lehet elfogadható indok a jogsértés bíróság általi legalizálására.

Mindezeket szem előtt tartva különösen önkényes és személyemben is sértő a bírói ítélet imént utalt alaptalan, pejoratív hangvételű kijelentése.

Álláspontom szerint aggályos és megengedhetetlen, amennyiben egyfajta érzelmi motiváció mentén kialakuló benyomások a tényekkel ellentétes „meggyőződés” formálódnak a jogalkalmazói álláspont kialakítása során, eltorzítva a „jogsértő” és a „jogkereső” magatartás közti alapvető morális tartalmi különbséget is.

Nem hatásköre a közigazgatási bírói eljárásnak a személyiség morális, erkölcsi minősítése, különösen beszédes, amennyiben feltételezések szintjén fogalmazódik meg a bíróság részéről a jogkereső állampolgár személyiségét minősítő bírálat, morálisan felmentve ugyanakkor a jogsértő állampolgárt a nyilvánvaló erkölcsi és anyagi felelősség alól.

A bírói döntés ezúttal láthatóan nem tudott elvárható módon objektív maradni, sérült a tisztességes eljárás elve, továbbá az egyenlő bánásmód elve sem maradt „érintetlen”.

Utalok arra is, hogy a bírói ítélet által is megállapítást nyert, mi szerint eljárást mulasztó magatartásával az elsőfokú hatóság egyértelműen jogsértést követett el (ítélet 3. oldal):

„Ezzel összefüggésben az ügyintézési határidő elmulasztása a hatóság terhére egyértelműen megállapítható.”

Az is nyilvánvaló, hogy közvetlen ok-okazati összefüggés van az elsőfokú hatóság mulasztó, eljárás jogi mulasztása és a kikényszerítési per megindítása között, azaz előbbi hatósági mulasztás egyértelmű következménye az utóbbi bírósági jogorvoslati eljárás lefolytatása.

Egyértelmű, hogy amennyiben nincs a hatóságok jogsértő mulasztása, nincs per és nincsenek költségek sem.

A bírói ítélet azonban ennek ellenére a perrel kapcsolatos, összesen mintegy 40.000 Ft-os költséget és illetéket mégsem a „költségeket okozó” jogsértő hatóságra, hanem rám, jogkövető állampolgárra terhelte.

A bírói ítélet egyértelműen súlyosan sérti irányomban – felróhatóság nyilvánvaló hiányában - a szükségesség és arányosság elvét, ezért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás elvét is.

A költségek viselésére vonatkozó döntés az ítélet érdemi részét képezi, imént utalt alapjogsérelem okán ezeket a terheket az alperes hatóságnak, illetve az államnak kellett volna viselnie.

3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének megsértése:

A rendes bírósági ügyszak mindössze egyfokú volt, ennél fogva a fellebbezés lehetőségét kizáró bírói döntés sérti a XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslatihoz való jogomat, hiszen a bírói döntés ellen - fellebbezési fórum - hiányában rendes jogorvoslattal nem élhettem.

A jogorvoslati jog az alanyi jog sérelme, valamint az érdemi határozattal szembeni magasabb fórumhoz - fellebbviteli fórumhoz -, vagy más szervhez fordulás lehetőségét jelenti.

Az Alkotmánybíróság 22/1995.(III.31.) AB határozata értelmében, az egyfokú fellebbviteli rendszer kielégíti a jogorvoslatokkal szemben támasztott alkotmányos követelményt, továbbá az Alaptörvény a törvényekre bízta annak eldöntését, hogy a fellebbviteli fokozatok számát mennyiben határozza meg, ezek számának egynél többként való meghatározása nem alkotmányos követelmény.

A Kp. 99.§ (1) szerint: *„Ha törvény lehetővé teszi, az elsőfokú ítélet ellen jogszabálysértésre hivatkozással fellebbezéssel élhet a fél, az érdekelt, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz.”*

Egyfokú rendes bírósági ügyszak esetében - Közigazgatási Felsőbíróság hiányában – azonban a „rendes jogorvoslati szervezetrendszerben” a bírói döntéssel szemben egyetlen fellebbviteli fokozat sem ma ad, megszűnik a közigazgatási bírói ítélet szakmai kontrolljának eljárás jogi és anyagi jogi biztosítása.

A Kp. 99.§ (1) bekezdése által a korábbi háromfokú jogorvoslati rendszer kétfokúvá vált, így rendes jogorvoslati lehetőség, fórum hiányában a Kúria rendkívüli jogorvoslati eljárása, a felülvizsgálati kérelem az egyetlen jogorvoslati lehetőség az elsőfokú bírói döntést illetően.

Ez azonban, amint jeleztem, kívül esik a rendes jogorvoslati lehetőségek körén, továbbá a közigazgatási perekben a Kp. 118.§-a főszabályként írja elő a kérelmek befogadását illetően a Kúria befogadási szűrőszempontok szerinti előzetes vizsgálatát.

Továbbá a befogadást jelentősen korlátozó szűrők miatti Kúriai visszautasítás esetén – amely ellen jogorvoslati lehetőség szintén nincs - az állampolgár abba a helyzetbe kerül, hogy egy jogsértő elsőfokú ítélet ellen sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslati lehetőséggel nem élhet.

Hangsúlyozom azt is, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárása és egy rendes fellebbezési eljárás más-más eljárás jogi keretrendszerben és vizsgálati szempontrendszer szerint bírálja el a vitatott döntést, így a két bírósági fokozat egymásnak semmiképp sem alternatívái, ez a körülmény önmagában is jogsértően, jelentősen korlátozza a jogkereső állampolgár jogorvoslati érvényesítési esélyeit.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme a 43.K.27.284/2019/14. számú bírói döntést érdemben befolyásolta, hiszen alapvető minőségi különbség van egy jogorvoslattal nem, vagy csak minimális eséllyel támadható döntés, és egy rendes, széles körű jogorvoslati lehetőséget biztosító, fellebbezhető döntés között.

Utóbbi körülmény a döntés hozót is hangsúlyosan arra inspirálja, ösztönzi, hogy alaposabb, körültekintőbb elemzést végezzen az érdemi bírálat során, hiszen az elérhetőbb jogorvoslati körülmények növelik a döntés feletti kontroll, a döntés hibáival való kritikus szembesítés esélyét.

3) Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

- a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését

Akként nyilatkozom, hogy a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon a jelen alkotmányjogi panasz kérelmem benyújtásával egy időben nem kezdeményeztem az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

- b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

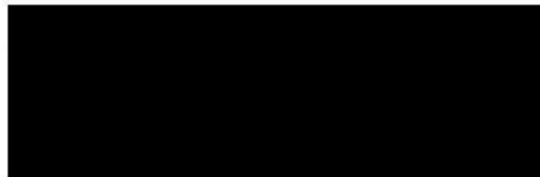
Jogi képviselő nélkül járok el.

- c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy személyes adataimat ne hozza nyilvánosságra.

Veresegyház, 2019. július 16.

Tisztelettel,

indítványozó

Elérhetőségek:

Levelezési cím:

Mellékelt irat másolatok (15 db):

- 1) A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Közigazgatási Szakágán 2019. február 04-én kelt, 2019. február 06-án előterjesztett bírósági, teljesítés kikényszerítése iránti kérelmünk.
- 2) Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 43.K.27.284/2019/14. számú ítélete.
- 3) Elsőfokú hatóság PE-07/EP/396-7/2016. számú határozatának részlete.
- 4) Elsőfokú hatóság 2019. február 14-én kelt helyszíni szemle jegyzőkönyve.
- 5) Elsőfokú hatóság 2019. február 18-án kelt helyszíni szemle jegyzőkönyve.
- 6) 2019. február 26-án kelt feljegyzés beadványom.
- 7) 2019. március 01-én kelt, Járási Hivatalvezető Asszonynak írt beadványom.
- 8) 2019. március 01-én kelt, Pest Megyei Kormányhivatalnak írt beadványom.
- 9) 2019. április 08-én kelt, bírósági kiegészítő beadványom.
- 10) 2019. április 16-án kelt, bíróságnak benyújtott kiegészítő beadványom.
- 11) A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 43.K.27.753/2018/13. számú ítéletének részlete.
- 12) Összehasonlító peranyag: PE-07/EP/00113-18/2018. számú elsőfokú határozat részlete.
- 13) Összehasonlító peranyag: PE-07/EP/00113-14/2018. számú helyszíni jegyzőkönyv.
- 14) Összehasonlító peranyag: [REDACTED] Város Polgármesterének a településképi bejelentési eljárás során építést jóváhagyó, 3804-2/2015. számú érdemi határozata.
- 15) Összehasonlító peranyag: [REDACTED] Város Polgármesterének, 3804-4/2015. számú helyszíni szemle irata.